

Eleccions 3-A Entrevista impertinent

Jaume Bartumeu

Cap de llista d'Ara Futur. Fill i veí d'Andorra la Vella, collita del 54. Casat, dos fills. Advocat, exministre, conseller sempitern, president del PS i cap de Govern en funcions.

«En situacions com l'actual, la política no l'haurien de fer venedors de fum»

Andrés Luengo

—¿La primera pel·lícula que recorda haver vist als Modern?

—Segur que va ser una pel·lícula de l'Oeste, com en dèiem llavors. De John Wayne. *Centaurus del desierto*, potser.

—Hem vist als cartells que vostè riu. Amb una espècia de ganyota, però riu. ¿És pecat, riure?

—N'hi ha que fa anys que s'han entossudat a crear-me una imatge que no em correspon. Jo em faig uns tips de riure sovint amb els amics i amb les persones que m'estimo. A partir d'aquí, la llegenda és la llegenda.

—A la política potser no s'hi entra per riure, però tampoc per plorar.

—En situacions com l'actual, la políti-

ca no l'haurien de fer venedors de fum ni personatges simpàtics que conviden algú a prendre un tallat mentre fumen una cigarreta, sinó gent que toqui de peus a terra i conegui el terra que trepitja, que no el descobreixi 15 dies abans de les eleccions.

—Aprofitant el nou Nomenclàtor, ¿no hauria hagut de donar exemple i canviar la *u* de Bartumeu per una *o*?

—Tota la vida he tingut el cognom que tinc. I m'ha provocat més d'un ensurt. A les primeres eleccions a què vaig concórrer, quan el ciutadà encara es confeccionava la papereta, els meus opositors es van donar el plaer d'anular un paquet de vots que m'anaven destinats perquè hi havien escrit *Bartomeu* en lloc de *Bartumeu*. Però tornant a l'anterior, crec que la *hac* de *Canòlich* o la *be* de *Juberri* no són problemes d'estat.

—Ja que parlem de la prehistòria política, si qualifico el Bartumeu dels 70 com a nacionalista, ¿m'ho admet?

—Nacionalistes ho hem de ser tots una mica... si ser nacionalista vol dir defensar la identitat, la llengua i la sobirania. Dit això, jo no he canviat de valors, ni canvio de manera de pensar en funció d'una convocatòria electoral.

—¿Sap quants aturats hi ha inscrits al Servei d'Ocupació?

—Fa un mes que no ho miro, però les últimes xifres que tinc eren a la ratlla de 300.

—El 31 de gener n'hi havia 525. ¿I sap quants d'aquests aturats cobraven l'ajut?

—No deuen arribar al centenar.

—Ni de lluny: 39. En aquesta línia, ¿com s'ho fa un jubilat per sobreviure amb

«Jo no he canviat de valors, ni canvio de manera de pensar en funció d'una convocatòria electoral»

477 euros de pensió?

—Doncs vivint per sota del llinard de precarietat o tenint la sort que la família l'ajudi.

—¿Quant cobra, com a cap de Govern?

—Poc més de 6.000 euros nets. Descomptant-hi el 10% que es queda el partit, al meu compte hi entren cap a 5.400 euros mensuals.

—Una de lluïment: ¿la màxima preferida del *Manual Digest*?

—El *Manual Digest* no forma part de les meves lectures preferides. És un llibre de costums que mereix estar a la història de la literatura, no del pensament polític. Però bé, quan tinc ganes de riure, eh, n'hi ha una de molt divertida que diu: «Vetllar que no s'installin en les Valls advocats ni altres *enredistes*».

—Pere López es referia al debat televisiu a les «forces immobiliestes» que han bloquejat el Govern del PS. ¿Que hi ha una conspiració contra vostès?

—No he seguit cap debat en directe, i he de dir que per les cròniques d'EL-PERIÒDIC m'hi perdo una mica...

—No es preocupi: jo, també.

—Ho deia de passada. Li diré també que hi ha hagut una clara voluntat de no reconèixer el resultat de les eleccions [del 2009], i una confluència entre els polítics que volien recuperar uns despatxos que es pensaven que eren seus amb algun *lobby* econòmic que abans tenia el costum d'aparcar a la vorera de l'edifici administratiu i des del juny del 2009 ha de deixar el cotxe a l'aparcament... com tothom.

—¿Se sent vostè un «accident» en la història política d'Andorra, per dir-ho com Montserrat Gil s'ha referit als dos anys del PS al Govern?

—El que em sap greu és que una persona que tenia per demòcrata empri formulacions que semblen recollides de Le Pen.

—¿I si passa a la història com el cap de Govern sota el mandat del qual es va consagrar la primera verge del bisbat?

—No tinc pretensions de passar a la història, però crec que he sigut el primer cap de Govern que s'ha manifestat públicament agnòstic. Dit això, el que es faci seguint qualsevol ritual religiós mereix tot el meu respecte. ≡

TONY LARA

